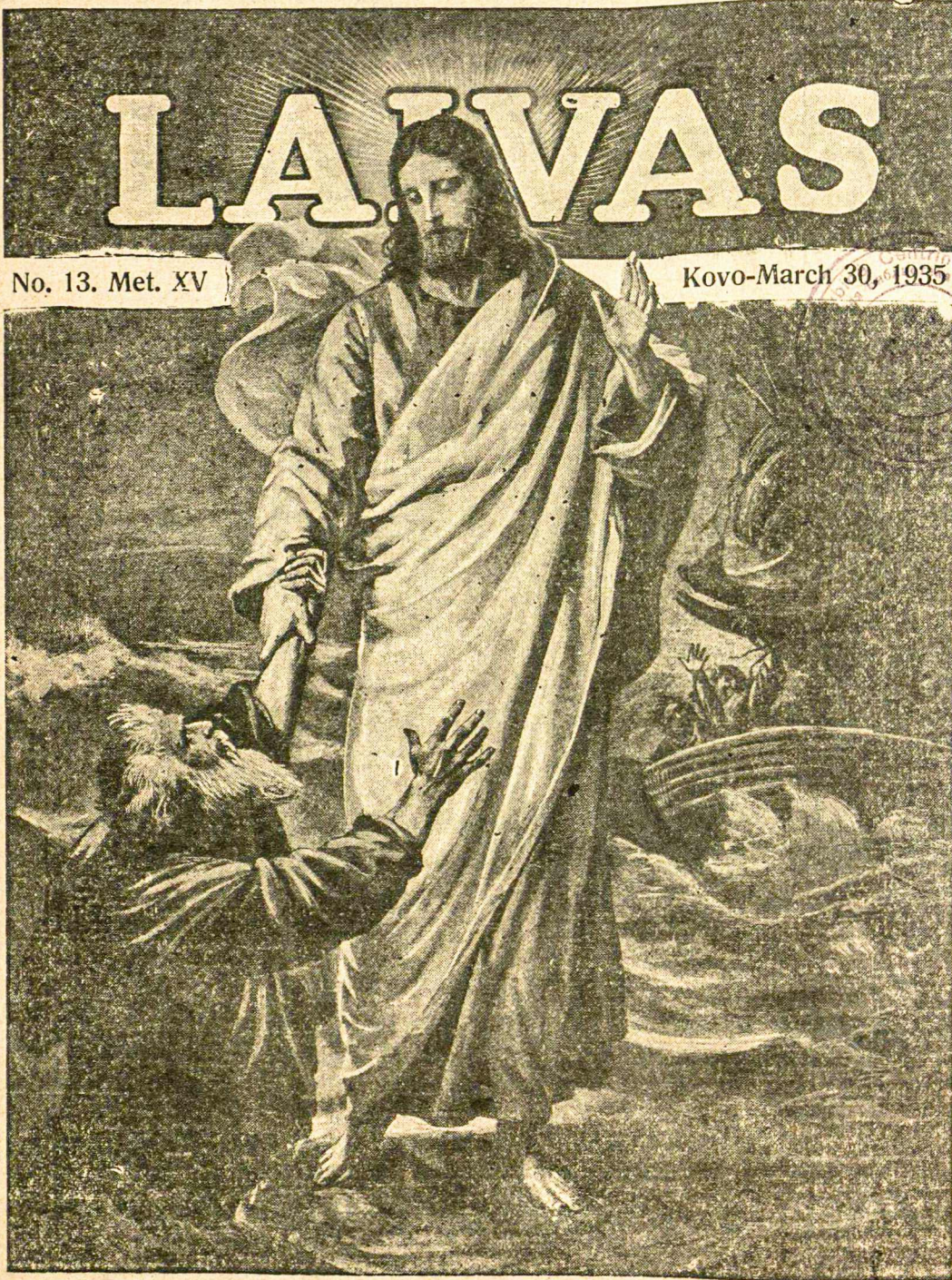

KRISTAUS KARALIAUS

LAIKAS

No. 13. Met. XV

Kovo-March 30, 1935

TĒVU MARIJONU KOLEGIJOS RĒMĒJU ŠAVAITRAŠTIS

ЦСР ваlet
Библиотекe
Ленинградe

IV GAVĒNIOS SEKMADIENIS.

Stebūklings duonos padauginimas.

EVANGELIJA

Jono 6, 1-15.

ANUO metu Jēzus nuvyko į anapus Galiliejos, tai yra Tiberiados jūros. Jį sekė didelė žmonių daugybė, nes jie matė stebuklus, kuriuos jis darė ant ligonių. Jėzus užėjo ant kalno ir tenai atsisėdo su savo mokytiniais. Buvo arti žydų šventė, Velykos. Jėzus, pakėlęs akis ir pamatęs, kad pas jį

ateina didžiausia minia, tarė Pilypui: Iš kur pirsime duonos, kad šitie galėtų pavalgyti? Sakė gi jis tai, mėginamas jį, nes pats žinojo, ką darysiąs. Pilypas jam atsakė: Duonos už du šimtų denarų jiems nebus gana, kad kiekvienas gautų kokį truputį. Tuomet vienas jo mokytinių, Simono Petro brolis Andriejus, jam pasakė: Čia yra vienas vaikas, kurs turi penkis miežienės duonos kepalus ir dvi žuvi; bet kas iš to

tokiai daugybei? Jėzus tačiau tarė: Susodinkite žmones. Toje vietoje buvo daug žolės. Taigi, jie susėdo, viso apie penkis tūkstančius vyrų. Jėzus gi ėmė duoną ir padėkojęs padalino sėdėjusiems; taip pat ir žuvų, kiek kas norėjo. Jiems pavalgius jis tarė savo mokytiniams: Surinkite kas liko trupinių, kad neprazūtų. Taigi, jie surinko ir iš penkių miežienės duonos kepalų pripylė dvyliką pintinių trupinių, kurie buvo likę pavalgius. Tie žmonės, pamatę, kad Jėzus buvo padaręs stebuklą, sakė: Jis tikrai tas pranašas, kurs turi ateiti į pasaulį. Bet Jėzus, žinodamas, kad jie nori ateiti jo sugautų ir paskelbtų jo karaliumi, vėl pasitraukė pats vienas į kalną.

LEKCIJA

Gal. 4, 22-31.

BROLIAI: Juk yra parašyta: Abraomas turėjo du sūnus, vieną iš tarnaitės ir vieną iš laisvos. Bet tas, kurs buvo iš tarnaitės, gimė kūno keliu, kurs gi iš laisvos, pasiremiant pažadėjimu. Tai pasakytą palygintinai. Nes tai yra dvi sandori: viena Sinajaus kalne, gimdanti tarnavimui; ta yra Agara; nes Sinajaus kalnas yra Arabijoje, turįs sąryšį su dabartine Jeruzale, kuri draug su savo vaikais tarnauja. Ana gi Jeruzalė, kuri yra aukštybėse, yra laisva, ji yra mūsų motina. Nes yra parašyta: Linksminkis nevaisingoji, kuri negimdai; džiaugkis ir šūkauk, kuri neturi gimdymo skausmų; nes daug yra apleistos vaikų, daugiau kaip tos, kuri turi vyrą. Mes, broliai, esame kaip Izaokas pažadėjimo vaikai. Bet kaip tuomet gimusis kūno keliu persekiojo gimusįjį dvasiškai, taip ir dabar. O ką sako Raštas? Išmesk tarnaitę ir jos sūnus; nes tarnaitės sūnus nebus tėvainis kartu su laisvosios sūnumi. Taigi, broliai, mes nesame tarnaitės vaikai, bet laisvosios ta laisve, kurią mus išliuosavo Kristus.

Pasninkodami nebūkite paniūrę kaip veidmainiai: nes jie perkreipia savo veidus, kad pasirodytų žmonėms pasninkoją. Iš tikrųjų sakau jums, jie atsiėmė savo užmokėsnį. (Mato 6, 16).

GERO DARBO UŽMOKESNIS

Už gerą atliktą darbą mes užsipelnom malonės pas Dievą. Tikėjimas be gerų darbų yra bergdžias. Todėliai kiekvienam žmogui reikia atlikti gerų darbų įdant išduotų vaisiaus, patikti Dievui ir čia žemėje palengvinti kits kitam nešti gyvenimo naštas.

Neseniai vienas misionierius šitą atsitikimą pasakojo apie gero darbo užmokesnį. Vienoje kaimo parapijoje buvo labai senas klebonas. Senatvėje neįstengė veikiai atlikti savo pašaukimo pareigas.

Parapijoje, vienas mažo tikėjimo bet pilnas puikybės ir pasididžiavimo piniguočius bandė seną kleboną atstatyti. Kaimo duonkepys ir krautuvninkas sutiko įvykdyti tą sumanymą. Taigi jie taisės važiuoti pasiteirauti su vietos vyskupu apie klebono resignaciją.

Keliaujant traukiniu į didmiestį, piniguočius užsnūdo. Draugkeliautojai pastebėję tarėsi: "Pasakyk, kam gi mūsų gerbiamo klebono resignacijos reikalaujame?" Visą savo gyvenimą pasišventė mūsų gerovei, o mes savo nedėkingumu reikalaujame jo pasišalinimo. Antrasis sėbras tuomet atsiminė kada jaunas klebonas jo sūnų nuo nuskendimo išgelbėjo. Apsimąstęs pirmasis irgi prisiminė nuotyki praeitame gyvenime, kada dėl ne aiškios klaidos buvo vedamas į kalėjimą. O tas pats klebonas jį išgelbėjo nuo kalėjimo ir sugėdinimo. "Ar pridėra atlyginti gerą darbą šitokiu storžieviškumu?" Veidų išvaizda patikrino jų pasirinkimą — niekad!

Pabudo piniguočius. Draugai nieko nesakė apie savo pasikalbėjimą. Pakviesti vyskupo audiencijoje vyskupas tarė: "Žinau iš anksto, reikalaujate, . . . Čia duonkepys pertraukė vyskupo kalbą tęsdamas toliau nužemintai, — Taip Jūsų ekselencija nuoširdžiai prašom, jeigu matai, paaukštink mūsų kleboną į pralotus. Draugas krautuvninkas karštai patvirtino prietelio sumanymą, o piniguočius nejučiomis irgi patvirtino sumanymą."

Vyskupas nustebo, nuotaika prablaivėjo ir pažadėjo stengtis išpildyti jų kilnų sumanymą.

MALDOS APAŠTALAVIMAS ŠVENČIAUSIOJE JĖZAUS ŠIRDYJE

Bendroji Balandžio mėnesiui 1935 Intencija, kurią Šventasis Tėvas Pijus XI paskyrė: *Pažinimas ir Mylėjimas Nukryžiuoto Jėzaus*

Mes tikrai galime mylėti tą, ką mes pažįstame; ir meilė auga su mylimo pažinimu. Jei mes norime turėti didesnę meilę dėl Kristaus, turime stengtis Jį geriau pažinti. Didžiausia priežastis delko nereiškiame Jam tos meilės kurią prideriama yra, kad mes nepažįstame Jo.

Visi Dievo Šventieji, nuo Marijos, Kristaus Motinos, iki nekanonizuotų ir nežinomų šventųjų šių laikų, turi vieną didelę ypatybę: jų nuolatinis bandymas geriau pažinti ir mylėti Kristų. Ir laikotarpį Jo gyvenimo, kurį jie ypatingai mėgo apmąstyti ir studijuoti yra Jo Šventosios Kančios laiką. Čionai Jis parodė Savo begalinę meilę dėl mūsų.

Kasmetą Motina Bažnyčia iškilmingai pamini Jėzaus kančią ir mirtį. Ragina mus neužmiršti ir nuolatos laikyti minty tą nepaprastą galią Dievo meilės paslaptį. Ypač šiomet Bažnyčia su nepaprastomis iškilėmis švenčia išganymo jubiliejų. Neapleiskime šios progos įsigilinti į didį mūsų

tikėjimo paslaptį. Šiame laikotarpyje bažnytinės apeigos ir pamaldos padaugintos. Kryžiaus keliai, graudūs verksmai, misijonierių pamokslai, misijos, laikomos rekolekcijos ir kiti įvairūs pamaldumai patraukia prie Kristaus kančių apmąstymo. Be to, kiekvienas Kristaus mylėtojas lengvai gali surasti įvairių privatinų pamaldumo išsireiškimų, kurie gali jame įskėpyti gilesnę pamaldumą prie Viešpaties Jėzaus kančių. Nebūtumėm Kristaus sekėjais jei Gavėnios metu negalėtumėm ko nors atsižadėti, kaip nors apsimarinti, ir taip savu būdu išreikšti savo prisirišimą prie savo gero Gaitytojo.

Kryžius yra sutrauka Kristaus meilės dėl žmonių. "Jis mylėjo mane," sako Šv. Povilas, "ir Pats Save išdavė už mane." Ir taip, "Aš esu prikaltas su Kristum prie Kryžiaus." Ir vėl, "Aš teisiau save nieko nežinoti tarpe jūsų, kaip tik Jėzų Kristų, ir Jį nukryžiuotą."

Pažinimas ir mylėjimas Nukryžiuoto Jėzaus turi uždegti mumyse norą gražinti meilę už Jo didelę meilę, ir taip pat aukoti Jam atlyginimą už kitų atšalimą ir apsilidimą — būtybę maldingumo į Švenčiausiąją Širdį.

SPECIALĖ MISIJŲ INTENCIJA:

Misijonieriai Pacifiko salose.

ŠV. MORKUS EVANGELISTAS

Balandžio mėnesio Globėjas

Šv. Irenaeus vadina Šv. Morkų mokinium ir Šv. Petro išdėstytoju, kuris jį atvertė į tikėjimą. Jis surašė savo Evangeliją, reikalaujant Rymo krikščionims, ir taip aiškiai matėsi Šv. Petro charakteriaus antspauda, kad ji dažnai yra vadinama "Šv. Petro Evangelija." Buvo surašyta prirodyti, kad Kristus yra Dievo Sūnus. Jo stebūklai ir Jo valdžia ant šėtono patvirtino šią tiesą. Šv. Morkus įkūrė Aleksandrijos Bažnyčią, ir jo mokiniai atsižymėjo savo malonumu. Jis taipgi įkūrė to miesto mokyklą, kuri vėliau prągarsėjo. Jį nužudė

pagonai, kurie vilko jį su virvėmis per miesto gatves tenykščios žemės. Paprotys sukalbėjimo litanijų šią dieną prasidėjo su Popiežium Gregoriju Didžiuoju, ir turėjo, kaip savo tikslą nuraminimą Dievo rūstybės.

* * *

APAŠTALYSTĖS MALDOS SKLEIDĖJAMS

Brangieji Skleidėjai:—

Balandžio mėnuo duoda mums švenčiausį Gavėnios ir Velykų metlaikį, turinčios reikšmės visiems Švenčiausios Širdies mylėtojams. Jo Kančiose, vaizdžiau ne kur kitur, mūsų Dieviškasis Išganytojas išreiškė savo begalinę meilę už mūsų — tą meilę, kurią garbiname atsiduodami Švenčiausiajai Jo Širdžiai. Ir Jo garbingo Prisikėlimo atminimas turėtų pradžiuginti mūsų širdis Jo laimėjimu, ir pasitikėjimu mūsų pačių būsimam prisikėlime.

Kančios visuomet buvo vienos iš mėgiamiausių apmąstymų dievobaimingų žmonių. Jose jie randa didžiausį įkvėpimą mylėti ir likti Dieviškojo Valdytojo ištikimaisiais. Jose, taipgi, randa pastiprinimą ir paguodą savo rūpesčiams. Mūsų didžiausieji liūdėsiai ir vargai, apsvylimai ir nelaimės išrodo tikrai menkos palygintos su kūniškėmis ir išminties kančiomis, kurias Kristus mielai apsiėmė dėl mūsų. Ir taip, kaip Velykos sekė tuoj po Didžiojo Penktadienio, mes žinome, kad jei mes būsime ištikimi Jam, visas mūsų liūdėsis bus vieną dieną paverstas į džiaugsmą — mes dalyvausime Jo laimėjime kaip dalyvavome visuose Jo varguose.

Taipgi, ypatingai laiku ir tinkama yra Generalė Intencija rekomenduota Šventojo Tėvo mūsų maldoms šį mėnesį, kuomet paminime mūsų Viešpaties Kančią ir Mirtį: "Pažinimas ir Mylėjimas Nukryžiuoto Kristaus." Pažinimas ir Mylėjimas Kristaus turi būti vedančioji jėga mūsų viso dvasiinio gyvenimo, ir niekur taip negalime išmokti pažinti ir mylėti Jį kaip reikia, kaip ant Kryžiaus.

Privalome pasistengti priversti apsileidėlius ir atšalusius prie atlikimo savo Velykinės išpažinties, prikalbinėti tuos, kurie neklauso Ganytojo pašaukimo ir eina į pa-

vojus, kad grįžtų į bandos saugumą. Yra stebinančiai daug tokių, kuriems draugiškas pakvietimo žodis arba išgavimas prizo veikia priverstų prie atlikimo savo užduočių. Būtinai priminkite tai jūsų kuopos nariams kaip tinkamą, labdaringą ir uolų darbą šį mėnesį.

Taipgi būtų gerai jiems priminti apie pabaigą prailgintų Šventų Metų, balandžio 28, Velykų Oktavą. Šventasis Tėvas, kaip jūs žinote, norėjo duoti progos visiems įsigyti Jubiliejinius Atlaidus duodamus paminėjimui devyniolikto šimtmečio nuo mūsų Atpirkimo. Kadangi daugelis negalėjo nuvykti į Romą ir aplankyti keturias paskirtas Bazilikas tenai, Šv. Tėvas maloniai prailgino šią privilegiją visam pasauliui. Vyskupai įvairių diecezijų paskelbė sąlygas reikalingas įsigijimui Atlaidų jų parapijoms. Būtų ištikrųjų gaila, jei kuris iš mūsų Bendradarbių nesinaudotų šia proga. Atsiminkite, taipgi, kad Atlaidus galima gauti, ir sau ir sieloms Skaistyklų, taip dažnai, kaip prisakytos sąlygos yra išpildytos.

Tuo atveju jūs taipgi galėtumėte priminti savo Bendradarbius apie kampaniją dėl dažnesnio lankymosi, ir dalyvavimo Šv. Mišių Aukoje, kurią Šventasis Tėvas pavedė mūsų Apaštalams. Ši kampanija bus gerai vedama mūsų Skleidėjų pavyzdžiu, ir persergėjimu jų kuopų narių. Kaip atsime-nate, sudaro du punktus: lankymas Šv. Mišių apart bažnyčių šventės dienomis, ir aukavimas stipendijų (pilnai ar dalinai) dėl Šv. Mišių užsakytų Šventojo Tėvo intencijai.

Prašykite, ir bus jums duota; ieškokite ir rasite; belskite ir bus jums atidaryta. Nes kiekvienas, kurs prašo, gauna, ir kurs ieško, randa ir beldžiančiam bus atidaryta. (Mato 7, 7, 8).

Įeikite per angštus vartus, nes erdvi vartai ir platus kelias, kurs veda į prapultį, ir daug tų, kurie juo eina. Kaip gi angšti vartai ir siauras kelias, kurs veda į gyvenimą, ir maža tų, kurie jį randa!! (Mato 7, 13, 14).

P. P. Činikas, M.I.C.

Apiplėšta Jaunuomenė

Mūsų Kat. Bažnyčia Jungt. Valstybėse turi gražiausių progų vystytis ir stebuklingai augti. Iki šiol čionai katalikybė nejautė jokių persekiojimų. Ateitis irgi rodos laiminga. Vistiek žymi dalis jaunimo ant šios derlingos žemės džiūsta, pagonėja. Šv. Tėvas mato nelaimę ir šaukia visus į Katalikiškąją Akeiją. Vyskupai irgi žino, jog yra, kas apvagia jaunimą ir atima jam religioškumą. Jie rado priešą ir stoja į kovą. Ką jaunimas daro? Ar skuba su savo vadais ton kovon?

Pažangos randasi visur, išskyrus moralinį gyvenimą. Elgėsys eina blogyn, ne geryn. Tas pagonėjimas randasi čionai, kur yra tiek daug kelių į šventumą. Abelnai nesimato itin jaunime tų palinkimų, kuriais tėvai galėtų gėrėtis. O jie turėtų būti. Tai kas apvagia jaunimą?

Skaitome laikraščiuose Meksikos bedieviškos valdžios barbariškumą. Katalikai nuo jos kenčia persekiojimus. Ten plėšia tikėjimą vaikams ir tėvams. Žiauriausiais įstatymais visiškai naikina religinę laisvę.

Valdininkai puola apiplėšti jaunimą. Senieji, mat greit išmirs, ar žus už tikėjimą. Galutinai apiplėšti išleido du barbarišku įstatymu. Pirmas reikalauja, kad visose mokyklose būtų dėstoma lytiški dalykai; antras įstatymas griežtai reikalauja duoti socialistišką ir komunistišką pakraipą visose mokslo šakose. Lytiškas mokslas mokinamas gyvais pavyzdžiais. Toks mokslas yra nedorumo ir tvirkkinimo pamokos. Keletą savaičių atgal vienas tėvas sužinojęs, kaip komunistas mokina jo vaikus, įnirto ir nušovė tą mokytoją. Laikraščiai praneša, jog valdžia iliustruoja lytiškas pamokas su gyvuliais. Taigi žmonijos dalies subedievėjimas ir sugyvulėjimas plėšia iš kitų pamaldumą, dorą, patį žmogiškumą, o kas tam priešinasi, tuos žiauriausiai vargina, kankina, žudo.

Pas mus nėra visokių varžančių įstatymų. Mes statome katalikiškas mokyklas, steigiamo draugijas, be kliūčių galime auk-

lėtis ir auklėti atitinkamiausiais būdais. Žodžiu, turime pilną laisvę tikėti kaip norime. Sulyg to privalėtume turėti pavyzdinčiausiai išauklėtą jaunuomenę, bet išdavos nepatenkinančios. Kur kaltė? Kaltė yra, kad arba jaunimas nesiuočiama į katalikų mokyklas, arba jis nemato gražių pavyzdžių, arba mato daug blogų pavyzdžių. Daug blogų pavyzdžių dažnai duoda patys tėvai; daugiau blogi draugai, o daugiausia krutamieji paveikslai.

Tėvų įtekmė vaikų gyvenime gal būti stebėtina gera arba bloga. Nevisada pastebim tos įtekmės svarbumą. Gal šis įvykis parodys aiškiau, ką noriu pasakyti.

Vienas vaikelis, sutikęs jauną kunigą nuolankiai paklausė: "Tėveli, sesutės sako, jog yra mirtina nuodėmė neišklaudyti Šv. Mišias Sekmadienį. Žinai, tėveli, aš netikiu, kad galėtų būti mirtina nuodėmė, nes už mirtiną nuodėmę gali eiti į pragarą." Kunigėlis švelniai klausinėjo tokio netikėjimo priežasties. Susinervavęs vaikas pradėjo aiškinti priežastį: "Matau, jog mano tėvas dažnai neina Šv. Mišių išklaudyti ir daug mūsų kaimynų labai retai išklauso Mišias. Jei būtų mirtina nuodėmė, taip nedarytų, nes jie bijotų, kad nenuieitų į pragarą." Vaikai žino, jog mirtina nuodėmė gali nugarsti žmogų į pragarą. Jie irgi mato, jog tėvai ir kiti suaugusieji nepaiso viso to. Koki gali būti jų įspūdžiai? Tėvai turėtų būti vaikų geriausi draugai.

Patarlė mokina, kad geras draugas yra dangaus dovana. Tada galima sakyti, kad blogas draugas yra kipšo dovana. Pamokslininkai aiškina, jog blogas draugas veikia tarp gerų kaip supuvęs obuolys įmetas į sveikų obuolių statinę. Vienas piktas draugas kartais suklaidina visą būrelį gerųjų. Jeigu tokios pasekmės iš vieno pikto tarp gerų, tai kokia nelaimė atsitiktų, kad vienas doras jaunikaitis pradėtų draugauti su būriu jaunų apgavikų ir paklydėlių. Pavyzdinčiausias vaikelis trumpiausiam laike taps panašus savo draugams. Ne vėl-

tui išminčiai kalba: "Pasakyk su kuo drauguoji ir aš pasakysiu koks esi." Bet kas daugiau kenkia dorumui; ar blogi draugai ar nešvarūs paveikslai?

Per krutamus paveikslus jaunimas gali lavintis arba prarasti doringumo svarbumą. Vaikai ypač mėgsta "Mikiūką Mauziuką" ir kitų panašių juokingų filmų matyti, bet jiems prie to tenka matyti visokių paveiksluotų plėšikų ir paleidus gyvenimo pasakojimų. Jie išmokina jaunimą nepadorumų ir tuo būdu jį apiplėšia nuo brangiausių tikėjimo ir dorovės turtų. Kaip nešvarūs paveikslai, taip slykščios knygos neikina dorumą.

Viena dievobaiminga motina giriasi, kad jos sūnus daug skaito. "Tai," ji sako, "bus išmintingas vaikas! Vargšas tėvas dirba sunkiai, bet šiam nereikės tokį jungą vilkti." Tokia motinėle užmiršta svarbiausią dėsni, ne kiek skaitai, bet ką. Viešuose knygynuose tūkstančiais randame nedorų knygų. Jų skaitymu daug jaunuolių nuodija savo dvasią. Tėvai, ypač lietuviai, nesugeba nurodyti tų knygų kenksmingumą. Patė jaunimas nesiskubina pasiklausyti išmintingusių, ypač savo dvasiško tėvo, nes klaustis laiko sau negarbę. Ir taip netinkamos knygos daug jaunimo labai sugadina.

Katalikiškos įstaigos Amerikoje užima žymias vietas, mūsų ligoninės duoda maloniausią patarnavimą; mūsų mokyklos dorą, kilų auklėjimą. Maža vienok dalis remia tokias įstaigas. Daug tėvų gailisi menkų išlaidų ir siunčia vaikus į viešiasias mokyklas. Tų katalikų vaikai nė pradinės katalikiškos mokyklos nelankę lieka nė kiek nepažinę tikėjimo. Tai ko besistebėti, jog toks jaunimas eina šunop. Jis daro daug blogos įtekmės ir tikinčiuosius jaunuolius, nes ar šioks ar toks žmogus vis labiau linkęs pataikauti sau, negu save varžyti. Blogą pavzdį greičiau paseka.

Nekraukite sau turtų žemėje, kame rudys ir kandys gadina ir kame vagys iškasa ir vagia, bet kraukite sau turtus danguje, kame nei rūdys nei kandys negadina ir kame vagys neiškasa ir nepavagia. (Mato 6, 19-20).

LAIŠKAI

"Kristaus Karaliaus Laivui"

Gerb. "Kristaus Karaliaus Laivo" Red.

Malonėkite įdėti į "Kristaus Karaliaus Laivą" šį laišką, su paraginimu, kad kiti perskaite "Kristaus Karaliaus Laivą" nenumestų arba kur negarbingai laikytų, bet pasiųstų jį į Lietuvą savo giminėms arba taip savo geriems pažįstamėms. Matote iš šio laiško, kaip Lietuvoje žmonės myli ir gerėja iš "Kristaus Karaliaus Laivo" skaitymo.

Labai būtų gerai, kad gerb. Tėvai Marijonai per Šv. Misijas ragintų žmones skaityti tą perlą, auksą — laikraštį "Kristaus Karaliaus Laivą" ir platinti kuolaibiausiai, kaip Amerikoje taip ir Lietuvoje.

Ištikrųjų, kad "Kristaus Karaliaus Laivas" yra tikras žmonių prietelis ir ramintojas.

Kaip tai yra gražūs ir brangūs aprašymai gerb. kun. P. Vaitukaičio, kurio rašymais negalima atsigerėti, taip pat visų Tėvų kun. Marijonų ir Marijonų Brolių ir visų kitų, kurie rašo į didžiai brangų laikraštį "Kristaus Karaliaus Laivą."

"Kristaus Karaliaus Laivas" yra tikras misijonierius, tik jį reikia labiau išplatinti, kad pasiektų visus lietuvių kampus.

Su tikra pagarba,

Jonas M. Jagminas

* * *

1935 m. vasario mėn. 26 d.

Garbė Jėzui Kristui, su Tamstos atsakymu per amžius amen. Sveikinam Tamstą, mes visi linkime sveikatos ir laimės. Dėkojame šimtą kartų už brangias dovanas. Pirmą kartą laikraščius gavome sausio 17 dieną. Antrą kartą gavome laikraščius ir kalendorius vasario 15 diena.

Labiausiai ačiū už tokias brangias dovanas. Mes visi skaitėmė ir labai džiaugėmės, kai kurios straipsnius, net po du kartus perskaitėm. Kaip mes perskaitėm, tuomet davėme skaityti kaimynams ir klebonui. Visi skaito su džiaugsmu ir dėkoja už tokius brangius laikraščius.

Pas mus nieko naujo, tiktai nėra žiemos kelio. Paleido sniegą ir paliko labai didelis purvynas; negalima niekur išvažiuoti. Šiuo kartu ačiū V. Dievui visi sveiki.

Daugiau nebeturim ką rašyti, sudiev. Su tikra pagarba

A. Dijokas,
Lietuva.

ŠV. PRANCIŠKUS KSAVERAS

Didžiųjų Dievo šventųjų tarpe žymią vietą turi Šv. Pranciškus Ksaveras. Jis, ra ginamas Šv. Ignoto, atsigrižo nuo pasaulio, atmesdamas šalin pašaukimą, kuris ateityje žadėjo jam aukštos garbės nuo didžiai nuveiktų darbų. Šv. Ignotas, matydamas jo gilų protą ir gerą būdą, ir žinodamas, kad jo gyvenimas bus pavyzdys kitus patraukias į gerą, nuolatos kišo jam šią mintį: "Pranciškau, ką pelnytų žmogus, jei ir visą pasaulį apturėtų, o savo sielą pražūdytų?" Šie žodžiai, dažnai kartojami, tokį gilų įspūdį Pranciškui padarė, kad jisai paliko pasaulį, idant galėtų geriau pašvęsti savo gyvenimą ir visas savo jėgas savo paties sielos ir kitų sielų išganymui. Tapo Jezuistas, vienuolis.

Kai pasitaikė jam proga keliauti į svetimą šalį ir tenykštiems žmonėms nešti tikėjimo šviesą skelbiant Dievo žodį, jisai su karštu troškimu pasiaukėjo, nors gerai žinojo, kad vargiai kada nors sugriš pamatyti savo gimtąją šalį. Išvyko, ir su tokiu pasisekimu darbavosi Indijoje ir Japonijoje, kad spėjama, kad jisai virš milijono patraukė į tikrą Kristaus avidę. Jis statomas šalia Šv. Povilo Apaštalo, kaip pagonų apaštalas.

Nors daug pasidarbavo ir pasišventė Dievui, Šv. Pranciškui buvo lemta mirti kaipo trentiniui. Sancien pakraščiuose, netoli nuo Kinijos, kurią irgi jis turėjo viltį atversti, jis mirė visų apleistas, o jo kūnas gulėjo nepalaidotas net kelias dienas. Tačiau jis nebuvo užmirštas. Kai jo kūnas buvo gabenamas laivu į Malaką, didis maras jau buvo plačiai ištikęs tą vietą. Bet kai tik laivas palytėjo krantą, toje pačioje valandėlėje maras stebūklingai išnyko. Vėliau, kai jo kūnas buvo perkeltas į Goa, to-

kie nepaprasti stebūklai atsitiko ir tokioje gausybėje, kad išrodė, lyg Apaštalu laikai buvo sugrižę. Kiekviena liga buvo gydoma; kurti, nebyliai, akli, raiši ir raupsuoti tapo sveiki, — tokią stebūklingą galią jo kūnas turėjo. Nereikia stebėtis, kad tūkstantinės minios atsivertė, matydamos dangiškus darbus, vykdomus jų akivaizdoje. Taip panašiai, per paskutinius tris šimtmečius suviršum, stebūklai nesiliovė daromi, jo galinga užtarymu.

Šiandien irgi randasi reikalas įgyti Šv. Pranciškaus Ksavero dvasios: tikėjimo dvasios, pasiaukojimo dvasios, sielų išgany mo troškimo dvasios. Šitų dalykų mes turime prašyti nuo Šv. Pranciškaus ir tuomet galėsime su pasitikėjimu laukti jo pagalbos netik dvasiškuose reikaluose, bet ir laikiniuose.

Vertimas — A. Nudžiūnas, M.I.C.

Pavyzdys Aleksandro Manzonio

Kun. H. Morganti savo paskutinėj li goj, 1898 m. — 1899 m., kalbėjo keletą kartų apie šitą atsitikimą. Jis sakė: "Tūkstantis aštuoni šimtai šešias dešimtis aštuntais metais, kada buvau dvylikos metų, aš palikau savo tėviškę Tesmo, irėjau mokytis Turine, su savo dviem broliais. Mes pernakvojome Milane, ir anksti ryto, vaikščiodami po miestą, mums teko būti Šv. Fidelio gatvėje, kada pamatēm garsų Lombardo novelistą, Aleksandrą Manzonį. Mano seniausias brolis, kuris mokinosi Milane, jį tuoj pažino, ir mums pasakė kas jis yra per vienas.

Mano žingeidumas pasiekė aukščiausį laipsnį, ir aš norėjau sekti paskui jį. Mes taip ir padarēm. Jis greitėjo į Šv. Fidelio bažnyčią. Šalia bažnyčios durų, sena vargšė ištiesė ranką ir Manzonis išėmęs iš savo krepšio sidabrinį pinigą, jai padavė ir įėjo vidur. Jisėjo tiesiog į altoriaus groteles, prie jų sustojo, atsiklaupė ant marmorinių grindų be jokio pasirėmimo, ir sudėjęs rankas meldėsi.

Neužilgo Mišios prasidėjo, bet aš žiūrėjau akis išmeigęs į Aleksandrą Manzonį, ir darar yra jau dvidešimtis devyni metai nuo to atsitikimo, jo išvaizda yra mano min-

tyje, ir jei būčiau tapytojas, aš galėčiau nupešti jį geriau negu kiti yra padarę. Mišios pasibaigė ir mes turėjome keliauti į stotį. Mes išėjome iš bažnyčios, bet Manzennis ten pasiliko, dar klūpėdamas ant grindų be jokio pasirėmimo, rankas sudėjęs ant krūtinės, ir akis atkreipęs į altorių. Tas atsitikimas taip giliai įsmigo mano protan, kad aš niekad nepamiršiu. Dabar žinau, kad jis Mišias klausė kasdien jei galėjo, ir dažnai priėmė Šv. Sakramentą į savo širdį.

Ar to didžio Lombardo poeto ir novelisto pavyzdys nieko nepaveikia mūsų mintyse? Nieko nepaveikia mūsų širdyse?

J. Jurčikonis (L. K.)

ŽYMUS ANGLŲ LAIKRAŠTIS APIE ARK. J. MATULEVIČIŲ

Įtakingiausias anglų kat. savaitraštis "The Universe" š. m. 3867 nr. idėjo str. "Arkivysk. J. Matulevičius — Lietuvos garbė."

1927 metų pradžioje Šiaurinės Europos katalikus ištikęs skaudus smūgis — kai mirė didis hierarchas, asketas, apaštalas, nuoširdus patrijotas lietuvis Jurgis Matulevičius, kurio asmenybė primenantį belgų kardinolą Mercier'ą. Stiprus būras, šviesus protas ir jautri širdis arkivyskupo Jurgio asmenybėje susiderinę taip, kaip tātai esti šventuose žmonėse.

Rašant apie arkiv. Jurgio jaunatvę pažymėta, kad "rimtas ir nuoširdus, gabus ir nuolankus, jis pasirinko dvasininko pašaukimą, nes tikėjo, tuo keliu eidamas sėkmingiau galės dirbti Bažnyčiai ir tėvynei, kuri anuo laiku rusų okupantų buvo žiauriai slėgiama." Toliau papasakota apie arkivysk. Jurgio mokslinį bei visuomeninį darbą ir paskyrimą Vilniaus vyskupu. Jis turėjęs įgimtą didelio vado jėgą ir buvęs tolerantiškas, todėl visi jį gerbę, tik lenkų nacionalistų partija buvusi nepatenkinta.

Arkivysk. J. Matulevičius daug davęs ir savo tautai ir žmonijai. Jis buvęs krikščioniškosios europiečių kultūros žmogus, plačiąja to žodžio prasme. Jo atnaujintoji Marijonų Kongregacija dirba jau Lietuvoje, Latvijoje, Lenkijoje, Italijoje, Anglijoje,

Šiaurės Amerikoje ir Mandžiūrijoje. Baigdamas laikraštis pastebi, jog Lietuvoje ir kaimyninėse tautose katalikai laukia arkivysk. Jurgio beatifikacijos. Paminėjus kūno perkėlimo iškilmes, pridėta: "kalbama jau ir apie prie jo karsto gautas malones."

Jaunoji Lietuva laukianti savo tautiečio altorių garbės.

Pridėtas ir arkivysk. Jurgio atvaizdas.

Reikia pažymėti, kad "The Universe" turi skaitytojų ir plačiame užsieny. Anglijoje jį skaito net nekatalikai.

LIETUVOS KATALIKŲ STATISTIKA

1935 m. pasirodęs Bažnytinės Lietuvos Provincijos metraštis "Elenchus" patiekia sekančių žinių.

Lietuva turi 5 vyskupijas ir Klaipėdos Prelatūrą. Vyskupijas valdo 1 arkivyskupas — metropolitas ir 5 vyskupai. Be to yra 1 tit. arkiv. Pr. Karevičius, M.I.C., 1 tit. rytų apeigų vysk. P. Būčys, M.I.C., ir iš Rusijos grįžęs vysk. T. Matulionis, viso 2 arkivysk. ir 7 vyskupai. Į vyskupijų kapitulas priklauso 17 prelatų, 20 kanauninkų; be to, garbės kanauninkų yra 44; dekanų 54. Viso kunigų yra 1160. Jų tarpe Pranciškonų yra 4 namai — vienuolynai ir 13 kunigų, Marijonų 5 namai ir juose: 1 arkivyskupas, 1 vyskupas ir 37 kunigai, Jėzuitų 3 namai ir 16 kunigų, Dominikonų 1 Namai ir 5 kunigai, Kapucinų 1 namas ir 6 kunigai.

Visoje Lietuvoje dabar yra 443 parapijos, 77 filijos ir 4 filijos be kunigų; bažnyčių be parapijų yra 37, koplyčių — 152, viso 713 šventovių. Jose aprūpinami 1,836,768 katalikų sielos reikalai. Iš kitų vyskupijų Lietuvoje gyvena 36 kunigai. 1934 m. mirė 23 kunigai.

Viešai veikiantieji Seserų vienuolynai yra šie: Benediktinų, Kotriniečių, Kazimieriečių, Širdiečių, Nekalto Prasiidėjimo, Elzbietiečių, Pranciškonų, Kryžiečių.

Lietuvoje yra apie pusė milijono žmonių, kurie nepriklauso Jėzaus Kristaus Bažnyčiai. Ir jiems reikėtų pagelbėti surasti tiesą ir išganymą, nors kai kurie, ypač apostatai, daug sudaro skausmo Lietuvos Bažnyčiai.

Pagal Vysk. Džougaud
Rašo Vyt. Mankeliūnas

APIE MALDĄ

Malda gema iš tikėjimo; tai yra viena svarbiausių žmogaus pareigų Dievo atžvilgiu. Kai žmogus pažįsta Dievo visagalybę, Jo begalinį gerumą, Jo meilę ir iš kitos pusės pažinęs savo menkumą ir bjaurumą, negali išverti nesišaukęs tos Visagalybės sau pagalbon. Gi tas šaukimas ir yra malda. "Malda, anot Gerberto, tai niekybės su viltimi išpažinimas." Gi kaip malda yra didi ir galinga tai dažnai ne vieną nustebina.

Todėl ir peržvelgime į tą žmogaus menkumą, kada jis šaukiasi Visagalio padėti, pažūūrėkime, kaip malda atneša sielai ramumą, kad be maldos kenčia ir paskui asmens, ir šeima, ir žmonija, pagaliau, kaip įsigyti tą galybę.

I

*Malda yra žmogaus galybė,
jo didžiausia pajėga.*

Mūsų laikais paprastai reikalaujama faktų. Štai: Žmogus prašo žmogaus, kuris niekuo neviršija prašančio, nes visi esame lygūs Dievo akyse ir prieš žmonių teises: esame lygūs kilme, krauju ir panašiai, tačiau žmogus prašo žmogaus; ir niekur kitaip nerasime, visur tas yra. Tik gimęs vaikas dar nemokėdamas kalbėti, o jau verk smu prašo iš motinos ko nors, neturtingas prašo turtingojo, silpnas prašo stipresniojo jam padėti ir t. t. Ir beveik visuomet prašantysis gauna. Štai Koriolanas žada sugriauti Roma ir ko gi reikia? Prašymo! Reikia prašyti jo motinos pasigailėjimo. Ir taip buvo, yra ir bus visuomet.

Ir kas nuostabiau, juo prašantysis yra menkesnis juo jo prašymas yra galingesnis. Kas gali būti lengvesnio kaip sutriuškinti nedidelį vaikėlį, tačiau kai jis sudeda prašančiai rankutes, tiesia jas, vargu rasime taip sužverėjusį žmogų, kuris neatsisakytų savo sumanymo.

Štai karalienė ir kas jos paprašęs liktų neišklaustas!

Jeigu taip yra pas žmones, tai juo la-

biau Dievas turi išklaudyti, Kuris yra didis, galingas, meilingas ir geras savo vaikų Tėvas. Tą žmonės yra labai gerai suprātę ir nerasime žmogaus, kuris nesimelstų. Štai mokslininkai, archeologai daro kasinėjimus, ieško kaip senovės žmonių gyventa ir ką gi jie randa? Šventyklas, aukurus, altorius ir kitus panašius dalykus, kurie aiškiausiai parodo, kad žmonės meldėsi.

Malda ne tik apima visą žemę, bet ir visus laikus. Veltui yra keliamos revoliucijos prieš tikėjimą, veltui griunamos bažnyčios ir persekiojami dvasininkai, draudžiama varpams skambėti; nes vos tik prasiblaivo kiek dangus tuoj kyla į dangų bažnyčios, tuoj prieš altorius kyla smilkalo dūmai ir parpuolę žmonės maldauja Visagalinčio Sutvertojo prašydami sau įvairiausių malonių.

Ką matome istorijos eigoje tai dar geriau galime pastebėti paskiro žmogaus sieloje. Puikybės ir savimylės dienomis išsižadame maldos, tačiau po trumpo laiko vėl prie jos grįžtame. Nuliūdimas vėl jos šaukiams, gydas skausmus balsamas vėl reikalauja maldos. Štai prie mirštančio mums mylimo asmens ar mylimiausio vaikelio, kuris jau greit atsisveikins su mumis puolame ant kelių ir iš širdies gilumos šaukiame: "Dieve, Dieve! atėik ir padėk man!" Štai naujas maldos visuotinumą įrodymas. Kaip žmogaus siela, taip ir malda yra nemirtinga.

II

*Malda yra nepavarduojama Dievo
pagalbos gavimui.*

Žmonių gimimė visais laikais meldėsi, nes tikėjo, kad visuose darbuose nuo mažiausių iki didžiausių: mintyse, darbuos, meilėje, kentėjimuose, visur reikia gauti Dievo pagalbos, o tai gaunama yra tik per malda. Gi žmogus ne visuomet yra laimingas. Žmogus kenčia ir kūno ir sielos skausmus ir nei turtai nei garbė neįstengia jo

pralinksminėti, jis turi prašyti To, kuris vienintelis gali žmogų išganyti ir padaryti jį laimingu. Ne tik žmogus kenčia kartais ar atskirais atsitikimais, ne. Žmogus kenčia nuolatos, nes žmogaus prigimtis yra sutverta kentėjimams! Bet prigimtis tikisi ko tai aukštesnio, nežemiško; žmogus kelia akis į dangų ir viliasi. *Malda tai to skausmo, tos vilties balsas.*

Malda yra vienintelė ir kita nepakeičiama priemonė išprašyti iš Dievo pagalbos mūsų reikaluose. Argi Dievas pats be mūsų prašymo siųs mums pagalbą? Ne, nes tas mus žemintų, tas mus prilygintų augalams, gyvuliams, kurie būdami neprotingi negali prašyti, o vis tik gauna kas jiems yra reikalinga. Tokia Dievo pagalba žemintų žmogaus vertybę ir mažintų žmogaus laisvę.

O gal galėtume reikalauti iš Dievo kas mums yra reikalinga? Ne! Argi mes galime statyti Dievui reikalavimų? Duoti Dievui įsakymus? Juk tada mes pažemintume Dievo didybę ir gerumą.

Taigi, šalia šių dviejų būdų palieka trečiasis, kuris neužgauna Dievo didybės nei žmogaus laisvės; šis trečiasis būdas yra už visus maloniausias ir paprasčiausias — tai prašymas, maldavimas. Tai tas būdas, kuris suminkština žmonių širdis ir palenkia jas savo pusėn.

Kaip su iškalba galima daug padaryti žmonių tarpe, taip meldamiesi išprašome iš Dievo; tarp maldos ir iškalbingo prašymo skirtumas yra tik tas, kad čia prašome visų laikų Leidėjo, Kuriam nieko nėra negalimo, Kuris vienu panorėjimu gali viską padaryti.

Todėl ir Išganytojas pasakė reikšmingai nors ir trumpai: *„Prašykite ir gausite“* (Jon. 16, 24). Gi Apaštalas Jokūbas pridėdą: *„Prašote ir negaunate, nes negerai prašote“* (Jok. 4, 3). Čia tinka tas pats ką ir šiaip kalbėtojų, kuris kalbėjo, bet nesužavėjo klausytojų, jie paliko šalti, negirdintieji kalbėtojo balso, nes kalbėtojas ne iš širdies kalbėjo. Reikia geriau pakalbėti, uždegti klausytojų širdis ir patraukti juos savęsp. Panašiai ir: *„Prašote ir negaunate, nes negerai prašote.“* Prašykite nuoširdžiai, įdėkite į prašymą visą savo sielą, su

tikėjimu kelkite balsą prie Dievo ir Jis išgirs. Dievas daug lengviau išklaussys negu žmogus, nes Jis jaučia, sielojasi mūsų rūpesčiais, Jam rūpi mūsų gerovė. Daug kas prašo, bet Dievas išklauso tik nuoširdžiai prašančiojo, nes nuoširdžiam ir nužemintam prašymui niekas nepajėgs pasipriešinti ir neišklausyti.

Toji pajėga yra taip galinga, kad net permaldauja Dievą, kai Jis nori būdamas teisingu teisėju nubausti prasikaltusius. Ir čia malda padeda permaldauti. Štai Sename Įstatyme (Išėjimo kn. 32, 9) skaitome, kad Dievas užsirūstinęs ant Izraelio tautos liepia Mozei neprašyti pasigailėjimo. Gi Mozė, meldėsi dar karščiau prašydamas nubausti žmonių, kuriuos tiek numylėjo. Viešpats atsako, kad reikia nubausti neklaužadas. Mozė dar karščiau ėmė maldauti Viešpatį ir išprašė tautai pasigailėjimą.

Arba vėl kas nežino Abraomo istorijos? Nutarė Dievas sunaikinti ištivirkusią Sodomą, tačiau turėdamas ten ištikimą žmogų nenori jo kartu pražudyti ir praneša jam savo sumanymą. Bet Abraomas būdamas nepaprastai drąsus tarią: *„Ne, Viešpatie, nes argi ir teisiuosius lausi kartu su paleistuviais.“* Tai tiesa, atsako Dievas, bet kur gi teisieji? — Viešpatie, tarią Abraomas, negi siųsi ugnį iš dangaus jei rasi ten penkiasdešimts teisiųjų? — Ne, bet kur jie yra? — Abraomas prisipažįsta kad nors esąs vien tik dulkė ir pelenai tačiau drįsta toliau prašyti ir pagaliau priema iki dešimties teisiųjų. Gi Viešpats pažada nenaikinti ugnimi Sodomos jei ras ten nors dešimtį teisių (Gim. 18, 17-33). Koks nepaprastas pokalbis ir kokia neapsakoma maldos galybė!

Tačiau viskas tas temsta ir nyksta prieš Išganytojaus žodžius: *„Prašykite, ko tik norėsite, ir bus jums suteikta“* (Jon. 15, 7). *„Ištikrųjų, sakau jums, jei turėsite tikėjimo ir nesvyruosite .. ir jei šitam kalnui sakytumėte: Pasikelk ir meskis į jūrą, įvyks“* (Mat. 21, 21). Bossuetas sako, kad Jėzus Kristus tuo norėjęs parodyti, kad prašančiam nieko nėra negalimo ir priduria toliau: *„Štai stebuklų stebuklas, nes žmogus įgauna Dievo visagalybę.“*

(Bus daugiau).

Misijonierių Draugija

Sausio mėnesio pabaigoje Tėvų Marijonų Seminarijoje susitvėrė Misijonierių Draugijos kuopa, kurios nustatytas tikslas yra pirmiausiai vaduoti kuodaugiausia sielų iš skaistyklos; o antra gelbėti visiems misijonieriams visais įmanomais būdais. Kiekvienas protaujas katalikas žino misijonieravimo kilnų tikslą, būtent, atvesti į Dievo pažinimą vis daugiau sielų. Šis Dievo pažinimas gali būti dvėjopas; vienas žnuo giškas, o kitas dvasinis, kaip angelų ir šventųjų danguje. Misijonieriai pagoniškoms sieloms tiekia žmogišką Dievo pažinimą, o mes galime jiems padėti įvairiais medžiaginiaisiais būdais ir maldomis, bet irgi patys galime tapti misijonieriais, meldamiesi už sielas skaistykloje, tai yra, joms duodant galimybę pažinti Dievą dvasiniai, matyt Jį veidas į veidą ir su Juomi džiaugtis ir gyventi.

Tiems tikslams vykdyti, nariai šios draugijos kasdien atkalba tris "Sveika Marija" ir kartą į savaitę priima Šv. Komuniją. Tas maldas jie aukoja skirtingomis intencijomis. Pasauliniai žmonės irgi gali prigulėti prie šios draugijos. Mokesčių nėra ir prisirašyti nereikia. Vieno dalyko tačiau reikia, tai yra, kad jie kasdien sukaltbėtų po tris "Sveiką Mariją" ir kartkartėmis priimtų Šv. Komuniją, skirdami tas maldas vienai ar kitai viršminėtų intencijų.

Mes galime būti tikri, jog jei uoliai dirbsime tą prakilnų darbą, įgysime nevieną prietelį danguje. Vien delto, kad mes negalime važiuoti į svetimas šalis ir dirbti prakilnų darbų, nereiškia, kad turime nuleisti rankas ir nieko neveikti. Dera visuomet prisiminti maldos galią, o tai žmonės tankiai šiais laikais užmiršta. Negalime, taigi, rasti prakilnesnio darbo, kaip gelbėti sielas iš skaistyklos kančių ir padėti išganyti tas čia ant žemės.

Prisidėkime prie jo, kas tik galime!

Rašt. A. Naudžiūnas, M.I.C.

PAŠTO ŽENKLŲ SKYRIUS

Misijų naudai pašto ženklų atsiuntė sekan tieji asmens:

Kun. F. Vaitukaitis ..... Chicago, Ill.
 Kun. J. Vosylius ..... Chicago, Ill.
 A. Perekšlytė ..... No. Abington, Mass.
 Tadas Margis ..... Hinsdale, Ill.
 Petras Barauskas ..... Hinsdale, Ill.
 N. N. .... Chicago, Ill.
 R. White ..... Chicago, Ill.
 "Draugo" bendradarbiai .... Chicago, Ill.
 J. Kasulukas (du kart) .. Long Beach, Cal.
 Marija Trumpienė ..... Chicago, Ill.
 N. N. .... Paulsboro, N. J.
 Marija Janušaitienė ..... Willoughby, O.
 Marijona Maleskevičiūtė .. Elizabeth, N. J.
 M. Miller ..... Shrewsbury, Mass.
 Marcelė Kirmelienė .... Worcester, Mass.
 Onytė Melauskas .... Belchertown, Mass.

Nuoširdžiai dėkojame visiems misijų darbo rėmėjams!

Renkant ženklus reikia popierą, ant kurio ženklas stovi apkirpti, apie pusę colio aplink ženklą. Jeigu kartais turite ženklų, nuplėštų nuo popiero, bet nesugadinti, tuos ir galima atsiųsti. Rinkti svarbu ženklus iš viso pasaulio šalių. Pašto ženklai siunčiami šiuo adresu:

Mikas Jodka, M.I.C.
 Marian Hills Seminary,
 Hinsdale, Ill.

LIETUVOJE

— Didžioje Lietuvoje 1934 m. užregistruota 1,809 gaisrai (1933 m. — 1,587), (1932 m. — 1,785 gaisrai). Iš to skaičiaus — 206 gaisrai įvyko miestuose ir 1,003 gaisrai kaimuose. Gyvenamų trobesių sudegė — 1,039, ūkio trobesių — 1,817, fabriku — 86. Iš viso sudegė trobesių — 2,942.

Tuose gaisruose žuvo 19 žmonių, sužeista 143. Nuostolių padaryta miestuose už 1,647 litų, kaimuose už 8,689 litų.

— Bevartydamas Marijampolės Marijonų bibliotekoje knygas, mokytojas p. A. Kučinskas užtiko įdomų lietuviškai-žemaitiškai lenkiško žodyno rankraštį, kuriam jau sukako lygiai šimtas metų, nes tituliniam lape pažymėta 1835 m. vasario mėn. 28 d. data. Žodyną sudarė kun. Dominikas Sutkevičius, Raseinių dominikonas. Žodynas pavadintas "Słownik Litewski — Żmudzko Polski."

MUSŲ DARBAI

T. T. Marijonų Rėmėjų Chicagos Apskričio Darbuotė Kovo 13, 1935

reikalui "Laivas" pašvenčia skyrių pavadintą "Katalikų Pasaulyje" ir "Mūsų Darbai." J. Š. kor.

METINĖ VAKARIENĖ ŠIMET PAKEISTA PIKNIKŪ

Kaip vas. 20 d. buvo nutarta Tėvų Marijonų naudai surengti metinę vakarienę s. m. geg. 5 d., pasirodė negalima, nes tai diena visos svietinės užimtės. Anksčiau Velykinis laikas, o vėliau, pervėlus sezonas.

Todel vietoje minėtos vakarienės, vienasbalsiai nutarta išvažiavimas (piknikas) tam pačiam tikslui, Marijos Kalneliuose, Hinsdale, Ill. geg. 26 d. šių metų (sekmadienį).

T.T. Marijonų Rėmėjų skyriai, kurie šiame sus-me skaitlingai dalyvavo — Aušros Vartų parapijos, Šv. Mykolo parapijos, Gimimo P. Šv. par., Šv. Kryžiaus par., Nekalto Pras. P. Šv. par., Šv. Antano par. ir Archer Heights kol.

Minėtų skyrių atstovai-ės visa širdimi apsiėmė į komisiją darbuotis pikniko surengimui. Valdyba apsiėmė pakviesti į bendrą veikimą pikniko reikale, šiame susirinkime parapijas, ne atstovus-es.

Pikniko surengimui į komisiją apsiėmė pirm. A. Bacevičius, rašt. J. Kulikauskas ir kun. Jonas Vosylius, M.I.C.

Kadangi visų kolonijų atstovai-ės apsiėmė piknikui darbuotis, aišku, kad piknikas bus turiningas, įdomus ir malonus praleisti laiką ir tai, kad T.T. Marijonų ūkyje.

Atstovai-ės į Kat. Vak. Valst. metinę Konferenciją, kuri įvyks kovo 24 d. 1935 m., Šv. Antano parap. svet., įgaliota J. Kulikauskas, A. Janušauskas, O. Pocienė ir J. Šliogeris.

Ant galo: Tėvas kun. J. Mačiulionis, M.I.C., prašo: kad visų kolonijų darbuotojai stengtusi "Laivui" prisiųsti trumpus pranešimus-žinutes apie kolonijose įvairius atsitikimus, veikimą kat. organizacijų, parapijų, žodžiu: kas tik liečia Kat. Akciją ir nepavojinga katalikų tikybai ir t. t. Tam

Tėvų Marijonų Rėmėjų Aukos

Petronienė M., Detroit, Mich.	3.00
Balulionienė K., Phila., Pa.	3.00
Skudienė O., Melrose Park, Ill.	3.00
Braginskienė A., Maywood, Ill.	3.00
Mikolaitienė O., Waukegan, Ill.	3.00
Nevikienė J., Orange, Mass.	3.00
Baniūnienė S., Orange, Mass.	3.00
Juodikienė O., Chicago, Ill.	3.00
Petkus J., Chicago, Ill.	3.00
Krivičkas K., Chicago, Ill.	3.00
Šukienė A., Chicago, Ill.	3.00
Matulienienė K., Waterbury, Conn. ..	3.00
Kasėtaitė M., Waterbury, Conn.	3.00
Navakienė M., Mahanoy City, Pa.	3.00
Varkalienė M., Chicago, Ill.	3.00
Makauskas St., Chicago, Ill.	3.00
Ambrožienė Sk., Chicago, Ill.	3.00
Olberkis St., Chicago, Ill.	3.00
Paškauskas A., Waukegan, Ill.	3.00
Bucelevičienė J., Brighton, Mass.	3.00
Matickas J., Bayonne, N. J.	3.00
Zakaravičius P., Pittston, Pa.	3.00
Kripas M. ir M., E. Grandy, Conn. ..	3.00
Mench O., Detroit, Mich.	3.00
Valunas Pranas, Lietuva.	2.50
Garbačiauskienė M., Elizabeth, N. J. ..	2.00
Vaitkevičius O., Worcester, Mass. ..	2.00
Dainauskas F., Detroit, Mich.	2.00
Grigaliūnaitė O., Central Falls, R. I. ..	2.00
Vengrienė O., So. Boston, Mass.	2.00
Jurkienė M., Chicago, Ill.	2.00
Rupslauskis S., So. Omaha, Nebr.	2.00
Gedvilas J., Chicago, Ill.	1.00
Gedvilas P., Chicago, Ill.	1.00
Razbadauskaitė J., Chicago, Ill.	1.00
Šiaudvitienė J., Chicago, Ill.	1.00

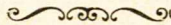
* * *

AUKOS SEMINARIJAI:

Kudulienė Juozapa, Chicago, Ill.	5.00
Plitvikienė Barbora, Worcester, Mass.	10.00
Kerulis A., Worcester, Mass.	5.00
Gudaitienė Z., Greenport, N. Y.	1.00
Witkowsky F., Pittsburgh, Pa.	10.00
Kupresevičienė P., Kearny, N. J.	10.00

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame.
TĖVAI MARIJONAI

Katalikų Pasaulyje

— Per paskutinius 75 metus katalikų skaičius Afrikoje užaugo nuo 50,000 iki 7,000,600.

— Žymusis vokiečių rašytojas Karl Benno von Mechow, buvo priimtas į Katalikų Bažnyčia.

— Škotijos Eucharistinis Kongresas įvyks birželio 23-25 dd. Edinburge.

— Šveicarijos katalikai deda aukas pstatyti radio stočiai, kuri būtų paskirta katalikų reikalams.

— Hongkonge išspausdintas kiniečių kalba pirmas mišiolas verstas iš lotynų kalbos. Greta kiniečių yra ir lotyniškas maldu tekstas. Išleido viena vienuolių spaustuvė.

— Kanados katalikų istorikų konferencija įvyks gegužės mėnesyje Montrealo mieste. Istorikų sąjunga įsikūrė 1933 m. ir jau turi 200 narių.

— Gerb. pralotas Armand Olichon, Parvyžiuje Kunigijos Misijonierių Vienybės direktorius išleido oficialę organizacijos narių statistiką, kuri siekia 150,000 kunigų.

— Instanbule, Turkijoje, valdžia uždraudė leisti prancūzų-italų katalikų laikraštį "Vita Catholica" spausdinti.

— Anglikonų bažnyčios vikaras C. Derek Harbord, vikaras Gero Išganytojo bažnyčios, West Bromwich, Staffordshire, priėmė katalikų tikėjimą.

— Antrasis Jugoslavijos kongresas įvyks birželio 28-30 dd., Laibach mieste.

— Gerb. pralotas Eugenijus P. Carroll, Dievo Motinos Malonės parap. klebonas, Hoboken, N. J., celebravo savo kunigystės auksinį jubiliejų.

— Katalikų Tiesos dr. ja Australijoje nuo 1904 pardavė ir išskleidė per 6,000,000 pamfletų katalikų tikėjimo platinimo tikslams.

— Kovo 14 d. oficialiai paskelbta, kad Šv. Tėvas šaukia slapta konsistoriją, kuri susirinks balandžio 1 d. Po keturių dienų slaptosios konsistorijos įvyks vieša konsistorija, kurioje Thomas More ir vyskupas John Fisher bus paskelbti šventaisiais. Tuo pačiu laiku, manoma, kad Šv. Tėvas paskirs naujus kardinolus, nes jų dabar yra tik 51, o turėtų būti 70.

— Omahos, Nebr. vyskupas Rummel paskirtas New Orleans arkivyskupijon arkivyskupu.

AMERIKOJE

THOMPSON, Conn. — Kovo 9 d. didysis kolegijos choras, vedamas prof. Jono Banio, M.I.C., išpildė "Darbininko" radio programa. Pažymijama, kad tai ne pirmą kartą kolegijos choras dalyvavo radio programme. Choras dainavo ir Chicagos radio stotyje keli metai atgal.

"Darbininko" radio programme chorą sudarė: A. Mažukna, A. Miciūnas, A. Kacevičius, J. Kullis, J. Augūnas, J. Mekšraitis, P. Stakočius, B. Voveris, A. Akstinas, J. Paciukevičius, J. Petkus, J. Staminis ir J. Lukšys.

— Kovo 10 d. dramos ratelis pradėjo maršrutą su veikalu "Prakeikimas." Pirmas vaidinimas įvyko Lowell, Mass.

— A. Peldžius keleta dienų viešėjo kolegijoje ir rodė įdamuosius paveikslus. Vasara žadėjo nufilmuoti Marianapolio vaizdus bei kolegistų veikimą.

— Šių metų aukštesniosios mokyklos baigiamoji klasė rengiasi išleisti metraštį. Redaguoja S. Grafas.

NEW HAVEN, Conn. — Kovo 3 d. lietuviai katalikai ir ukrainiečiai turėjo bendrą vakarą.

Žmonių buvo pilna salė. Vakaro vedėjas buvo lietuvis Fel. Rumskas. Kalbėjo ukrainiečių kunigas anglų kalboje. Po to kalbėjo klebonas kun. Karkauskas anglų, lietuvių ir ukrainų kalbose.

Padainuota gražių dainelių. Ukrainiečiai pastatė savo kalboj veikalėlį.

WATERBURY, Conn. — Šv. Juozapo naranijos choras surengė teatra-koncertą. Suvaidinta išėivijos linksma patriotinė operetė "J Tėvyne."

Kalbėjo gerb. klebonas kun. J. Valantiejus.

Parengimas visapusiškai puikiai pavyko.

BALTIMORE, Md. — Kovo 4 d. kun. Kazimieras Keidošius savo vardinės paminėjo bažnyčioj šv. Mišiomis ir vakare varg. n. J. Čižauskas su savo chorą suruošė gražią puotą, choro jaunimo dvasios vadui.

— J. E. Vyskupas T. Matulionis buvo atvykęs. Kovo 10 d. laikė iškilmingas šv. Mišias.

Choras gerai paruoštas atgiedojo šv. Mišias. Pamokslą pasakė kun. dr. L. J. Mendelis. Evangeliją ir antrą pamokslą

sakė J. E. Vyskupas. Išėjus iš Bažnyčios J. E. Vyskupas ir visi buvo nufotografuoti.

Vakare parapijos salėje buvo koncertas. Mokyklos vaikučiai sveikino J. E. Vyskupą ir deklamavo įteikdami dovanėlę. Choras sudainavo kelias daineles; kalbėjo kun. dr. Mendelis ir J. E. Vyskupas.

DETROIT, Mich., Šv. Antano parapija. Kovo 3 d., Lietuvių salėje įvyko nepaprastas vakaras. Suvaidinta trijų veiksmų komedija "Moterims Neišsimėluosi."

Veikalas publikai labai patiko.

Klebonas kun. I. F. Boreišis pasakė atatinamą kalbą.

Skaitlingas Liet. Vyčių choras, vedamas muz. J. A. Bložio gražiai padainavo keleta liaudies dainų.

DETROIT, Mich., Šv. Jurgio parapija. — P.P. Škulienė ir Moškauskienė lanko Hamtramcko katalikų namus rinkdamos "Draugui" prenumeratas. Joms pasiseka gauti ne tik "Draugui," bet ir "Laivui" skaitytojų. Gražus ir paraginantis pavyzdys kitiems.

— Šiomis dienomis eina sodalicijos narių prirašymo vėjus. Priėmimo iškilmės įvyks pirmą sekmadienį gegužės mėnesio.

ELIZABETH, N. J. — Parapijos Jubiliejaus komitetas, kovo 17 d., surengė didelę vakarienę pagerbimui savo klebono kun. J. Simonaičio jo vardadienio proga.

— Balandžio 6 ir 7 dd. parapijos salėje, parapijos jubiliejaus proga, statomas veikalas "Kražių Skerdynės." Dalyvauja veik 100 dalyvių.

NEWARK, N. J. — Kovo 3 d. buvo parapijos metinė vakarienė, kuri šauniai pavyko. Programos vedėju buvo A. Stanšauskas. Pasakyta įspūdingų prakalbėlių.

BROOKLYN, N. Y., Apreiškimo parapija. — Parapijos bazaras pasisekė. Gryno pelno parapijai priskaitoma \$2,555.62

— Kovo 10 d. Šv. Vardo dr. jos nariaiėjo "in corpore" prie šv. Komunijos. Po šv. Mišų salėje buvo bendri pusrvėčiai, kuriuos dalyvavo apie 60 narių. Pasakyta gražių prakalbėlių.

— Kovo 24 d. prasidėjo 40 val. atilaidai. Kun. S. Stonis sakė pamokslus.

CLEVELAND, Ohio. — Kovo 3 d. Lietuvių salėje, naujos parapijos M. Labdarybės draugija surengė gražų vakarėlį parapijos naudai. Šiame parengime pastatyta pora puikių veikalėlių "Naštutė" ir "Tingins Stepas ir Čigonė."

Vakaras bei parengimas visapusiškai pavyko.

Programos vedėja buvo K. Magilienė, žymi Pan. Švė. N. Pagalbos parapijos veikėja.

Po vaidinimo, vakaro rengimo komisija visiems programos dalyviams iškėlė gražią vakarienę, ir komisijos narės: F. Vaičiūnienė ir p-lė T. Barbarskaitė visiems lošėjams išreiškė nuoširdžią padėką už jų pagalbą.

E. VANDERGRIFT, Pa. — Kovo 3 d. iškilmingai prasidėjo 40 val. atilaidai. Procesioj dalyvavo Sald. Jėzaus Vardo dr. ja ir Šv. Marijos vaikų dr. jos. Per du vakarus pamokslus sakė kun. N. Sadauskas iš Donora, Pa. Atlaiduose dalyvavo ir kun. J. Misius iš Ellsworth, Pa.

Iškilmės baigės procesija, kurioje dalyvavo 13 kunigu. Pamokslą sakė kun. M. Costello, O.S.B., kapelionas Šv. Vincento Kolegijos, Latrobe, Pa.

SCRANTON, Pa. — Kovo 3 d. parapijos salėje įvyko nepaprastas bernaičių programos, kurios vedėju buvo gerb. kleb. kun. J. Kuras. Pradžioje pasakė gražią kalbą, paskui trumpai aiškino kiekvieną programos dalį.

Programa susidėjo iš dainų, drilių, dialogų, veikalėlio ir mažųjų orkestro.

CICERO, Ill. — Kovo 31 d., parapijos salėje, bus vaidinamas įdomus veikalas: "Tautos sūnūs ir išgamos." Šiam veikalui vadovauja Moterų Sainngos draugija. Pelnas skiriamas parapijai.

— Kovo 17 prasidėjo misijos ir tesėsi dvi savaites. Misijos vedė jėzuitai kun. Mešlis ir kun. Ankštikalnis.

CHICAGO HEIGHTS, Ill. — Kovo 17 d. šios parapijos katalikai, vadovaujant klebonui kun. Martinkui, lankė bažnyčias įgijimui jubiliejaus atilaidu. Gerb. klebonas per mėnesį laiko rengė tikinčiuosius prie tos dienos.

CHICAGO, Ill., Aušros Vartų parapija. — Kovo 15 d. parapijos choras pagerbė kleboną kun. J. Mačiulionį ir varg. J. Zaitį varduvių proga.

— Kovo 2 d. Aušros Vartų parapijos choras buvo suruošęs savybės vakarėlių sąvėnų proga. Susirinko suvirš 60 dalyvių ir choro prietelių.

CHICAGO, Ill. — T.T. Marijonų Chicago Apskričio metinė vakarienė kovo 5 d. tapo nakeista pikniku. Vakarienė prasidėjo 26 d., T.T. Marijonų dale, Ill.

CHICAGO, Ill., Šv. J. — Kovo 3 d. įvyko vakarienė, kurioje dalyvavo Šv. Kazimiero Seserų Akademijos nariai.

Žmonių prisirinko tiek, kad vakarienė turėjo būti sukurta.

Muzikalę programos dalį vedė S. Pocius.

ARCHER HEIGHTS, (Chicago, Ill.) Summit, Ill. — Šv. Juozapo parapijoje buvo laikoma Novena į Šv. Juozapą nuo kovo 10 d. iki kovo 19 d. Su novena sykiu ir Misijos. Novena ir Misijos baigės kovo 19 d.

Misijas vedė Tėvas Bede Murphy parapijonistas. Ši parapija patarnauja visoms tautos, sykiu ir lietuviams.

Misijų sėkmės labai gražios, žmonių skaitlingumu bažnyčioje, prie Dievo Stalo ir Stacijos einančių, senų, jaunų ir vaikų.

ATSAKYMAI PAKLAUSIMAMS

Paklausimas. Dvasiškijos draudžiama eiti į krutamuosius paveikslus, kurie yra nepadorūs; tai ar yra nuodėmė eiti į viešas maudynes, kur vasaros metu pusnuogiai abiejų lyčių kartu maudosi? Kur didesnis papiktinimas?

Atsak. Bažnyčia apskritai įspėja ir draudžia eiti ten, kur gali būti progų įpulti į nuodėmingas pagundas arba ir į pačią nuodėmę.

Nebuvau nei krutamuosiuose paveiksluose, kurie nepadorūs, ir nei vieną kartą nebuvau maudytis, kur bendrai abiejų lyčių žmonės maudosi. Taigi pats iš savo patyrimo negaliu pasakyti, kur didesnis papiktinimas, bet daug girdėjau nuo buvusių ir paveikslų žiūrėti ir tose maudynėse maudytis.

Jų man pasakyta, kad nepadoruose paveiksluose ir visiškai nuogų parodo ir nepadorių veiksmų kartais pakiša, arba labai netvarkingai paduoda nepadorias mintis.

Maudynėse, sako, nepadorumo mažiau, nors šiek tiek prisidengę ir yra tam tikra kontrolė. Bet aišku, kad tokios maudynės yra labai netikęs dalykas, ir galbūt netvarkingas, kad ir joms kada nors bus draudimas.

Tikrenybėje — nuo kokios daugių pilnos šv. Mišios išklaustytos? — kiti iš pamokslų bažnyčioje kad išlaikyti nuo kunigo išėjimo iš zakristijos arba tris "Sveika Marijas" po išėjimo, sako, kad nuo pirmosios evangelijos; o dar kiti, kad skaitomos Misijos išklaustytos, jei spėji įeiti į bažnyčią prieš nudengimą kieliko ir ligi

tol, kol kunigas priima Švenčiausiąjį?

"L." *Skait.*

Atsak. Kad būtų pilnai ir tikrai išpildytas Bažnyčios įsakymas klausyti šventų Mišių šventą dieną, reikia klausyti Mišių nuo kunigo priėjimo iš zakristijos prie altoriaus ir iki priėmimo kunigo palaiminimo po Mišių.

Jei kas pasivėlina, bet dar įeina į bažnyčią prieš nudengimą kieliko, tas turi tik atleistiną nuodėmę. Šis skaitosi vėliausias terminas. Nekurie dvasiški mokytojai abejoja, ar tik nėra jau sunki nuodėmė, jei kas neišklauso pirmosios evangelijos.

Jei kas klauso Mišių nuo pat jų pradžios, bet paskui be jokios labai svarbios priežasties išėina sau iš bažnyčios tuojaus po kunigo komunijos Mišiose, tas turi atleistiną tik nuodėmę.

Kas, įėjęs į bažnyčią tik prieš nudengimą kieliko, paskui tuojaus po kunigo komunijos išėina iš bažnyčios, nebaigęs klausyti Mišių, tas turi jau mirtiną nuodėmę.

Jau Atspausdinta Nauja Amerikos Lietuviams

MALDAKNYGĖ IR BAŽNYTINIŲ PAMALDŲ VADOVELIS

Ši nauja maldaknygė yra nedidelė, 256 pusl., gražiai išleista, patogi neštis, talpina visas reikalingiausias maldas, litanijas ir giesmes. Pagamino Lietuvių Kunigų Draugija, pamaldų subrendinimui visose lietuvių bažnyčiose Amerikoje. Išleido Tėvų Marijonų Vienuolija.

Kainą audekliniais viršais 65c.; paaukuotais kraštais 75c.; odiniais viršeliais \$1.25. Užsakymus siųsti adresu:

"DRAUGO" KNYGYNAS

2334 So. Oakley Avenue,
Chicago, Illinois.

Platinkite naudingiausią savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 3c kraštos ženklėlį atsakymui.